

Ne vše, co vládní úředníci říkají, je lež, ale také mnoho věcí, není pravda

Jen Psakiová, tisková tajemnice Bílého domu

12. dubna 2022 - 04:20

Tisková tajemnice Bílého domu Jen Psakiová bezdůvodně obvinila Moskvu, že plánuje „možná použití chemických nebo biologických zbraní na Ukrajině nebo vytvoření operace pod falešnou vlajkou s jejich použitím“.

Někdy může být zpráva jak velkým odhalením, tak zcela nepřekvapivým. Vezměme si nedávné odhalení, které američtí představitelé poskytli Kenu Dilanianovi z NBC News, že velká část „odtajněných zpravodajských informací“ poskytnutých veřejnosti v průběhu ukrajinské krize, která se změnila ve válku, byla pochybná až neexistující.

Začátkem tohoto týdne Dilanian pro NBC řekl, že tvrzení administrativy Joea Bidena, že ruský prezident Vladimir Putin zvažuje použití biologických a chemických zbraní na Ukrajině, byla podle tří různých amerických představitelů, se kterými hovořil, založena na méně než spolehlivých důkazech. **„To bylo založeno na odtajněné zprávě zpravodajců,“** řekl Dilanian, **„ale bylo nám také řečeno, že zpravodajské služby nevěděly přesně co se děje.“**

Dilanian také poukázal na hlavní zprávy z minulého měsíce, že Rusko žádá vojenskou pomoc od Číny, což činští a ruští představitelé popřeli, jako další případ.

Podle zprávy, kterou napsal Dilanian a tři další reportéři řekli NBC, že „neexistuje žádný důkaz, že Rusko přivezlo do blízkosti Ukrajiny nějaké chemické zbraně“.

Dále napsali, „že USA používaly informace jako zbraň, i když důvěra v přesnost informací nebyla vysoká“ a že kromě použití „nedůvěryhodných zpravodajských informací“ k odvrácení potenciálních akcí, jako je chemický útok, některé byli to jen američtí představitelé, kteří se „pokoušeli dostat Putinovi do hlavy“ nebo uvolňovali informace „o věcech, které jsou spíše možné než pravděpodobné“.

Jako příklady zpráva uvádí nedávná tvrzení, že Putin byl svými poradci uváděn v omyl, stejně jako tvrzení čínské vojenské pomoci. **„Představitelé USA uvedli, že neexistují žádné náznaky, že by Čína zvažovala poskytnout Rusku zbraně,“** uvádí zpráva a dodává, že Bílý dům to myslel pouze jako „varování pro Čínu, aby to nedělala“ a že „obvinění, že se Rusko obrátilo na Čínu s prosbou o potenciální vojenskou pomoc, postrádaly pádné důkazy“. Samozřejmě, jak zdůraznil Dave DeCamp z Antiwar.com, tak tento problém nebyl v té době hlášen renomovanými zdroji jako New York Times, Telegraph a Associated Press, podle nich tvrzení USA bylo zveřejněno jako by to byla objektivní realita.

Pokud čtete mezi řádky, rozhodně to vypadá, jako by američtí představitelé přiznávali, že si věci jednoduše vymýšlejí – nebo „rozsévají dezinformace“, řečeno dnešním jazykem – a dávají to tisku, sebevědomí reportéři nekriticky přebírají cokoliv. Bývalý šéf MI6 John Sawers to navrhl již v únoru, když řekl Benu Judahovi z Atlantické rady, že si myslí, že americká a britská tvrzení o návrzích Moskvy jsou „založena na rostoucím porozumění a analýze Putina spíše než na hlubokých tajných zpravodajských zprávách“ a že byly prezentovány jako druhé, aby „vytvářely dobré příběhy pro média“.

Stojí za to zvážit, jak riskantní tato praxe může být. Vezměte si tvrzení prezidenta Joea Bidena, že Putin plánoval použít chemické zbraně, což je odpověď na neprokázaná tvrzení Moskvy o amerických laboratořích biologických zbraní na Ukrajině. Tato linie, jak nyní víme podle „nedůvěryhodných zpravodajských informací“, brzy zvýšila riziko vojenské eskalace, když nezodpovědný západní tisk a jestřábí politici požadovali, aby Biden z jejich použití učinil „červenou linii“ – spouštěč války s Ruskem. jinými slovy – předtím, než Biden bizarně pohrozil, že na takový útok odpoví „v naturáliích“, pravděpodobně myšleno svými vlastními chemickými zbraněmi.

Obzvláště stojí za to zvážit tato přiznání, protože západní národní bezpečnostní establishment, podporovaný tiskem, využívá Putinovu invazi k tomu, aby požadoval ospravedlnění a obnovil důvěryhodnost, kterou ztratil po válce v Iráku a dalších fiaskách. Byli to američtí a britští představitelé, kteří prakticky sami od prosince veřejně říkali, že ruská invaze hrozí „bezprostředně“. Přesto „současní vyšší představitelé amerických tajných služeb“ řekli veteránovi reportérovi národní bezpečnosti Jamesi Risenovi velmi odlišný příběh: „že CIA, na rozdíl od tehdejších tvrzení Bidena a britského premiéra Borise Johnsona, rozhodla, že Putin se nerozhodl k invazi v prosinci a lednu a rozhodl se tak učinit až v únoru – zejména poté, co Washington odmítl jeho požadavky na vyjednávání ohledně rozšíření NATO a dalších bezpečnostních otázek.

Je zřejmé, že nemáme žádný způsob, jak zjistit, zda je na tom něco víc pravdy než tvrzení opačného směru, která jsme slyšeli v průběhu prosince a ledna. To vše jsou pouze tvrzení anonymních úředníků, pro která nám bylo tvrdošijně odepíráno jakékoli skutečné podložení. Ale tento rozpor, spojený s novými přiznáními ze strany amerických úředníků, naznačují, že stále existuje dostatek důvodů k uplatňování stejného skepticismu vůči tvrzením západní vlády, který právem dáváme nárokům ruských úředníků. Je to také hořká připomínka toho, „co kdyby“, svět bude v příštích letech zvažovat, toho, co by se mohlo stát, kdyby Washington souhlasil s jednáním před invazí, jak naléhala skupina bývalých diplomatů.

Draxler: Něco o psychologii novodobých normalizátorů

Konečně je to další ostrý případ dvojího metru kolem „dezinformací“, proti nimž západní vlády a jejich zástupci v technologickém sektoru posílili své cenzurní pravomoci k boji, čímž dramaticky eskalují své pravomoci v oblasti kontroly informací o válce. Neexistuje žádný „cenzor“, který by zakázal tiskovou tajemnici Bílého domu Jen Psakiovou na Twitteru, protože, jak se ukázalo, vyřkla nepodložené obvinění, že Moskva plánovala „možná použití chemických nebo biologických zbraní na Ukrajině nebo vytvoření operace pod falešnou vlajkou s jejich použitím“. Nikdo nepožaduje, aby mainstreamové tiskové výstupy, které uvedly všechny tyto pochybné „zprávy“ jako fakt, byly cenzurovány technologickými společnostmi.

Snadno si dokážeme představit, jak děsivé by bylo, kdyby takovými pravomocemi někdo disponoval a mohly být použity k omezení svobody tisku a potlačení svobody slova. Přesto jsou z nějakého důvodu západní vládní úředníci a mainstreamové zcela osvobozeni od této paniky kolem dezinformací, i když nepravdy a pochybná tvrzení, která by mohli šířit, jsou mnohem závažnější a dalekosáhlejší než ty, které mají náhodní uživatelé sociálních sítí a malé webové stránky.

Přiznání, že američtí úředníci „plnili“ tiskové zprávy dezinformacemi, by mělo být budičkem pro reportéry i veřejnost. Ne vše, co vládní úředníci říkají, je lež; ale mnoho věcí, které říkají, také není pravda.